

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2017. gada 27. aprīlī (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Migrājoši darba ņēmēji – Sociālais nodrošinājums – Piemērojamie tiesību akti – Regula (EEK) Nr. 1408/71 – 14. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Regula (EEK) Nr. 574/72 – 12.a panta 1.a punkts – Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju – Kuā apkalpe – Darba ņēmēji, kas norīkoti darbā citā dalībvalstī – Filiāle Šveicē – Apliecināba E 101 – Pierādījuma spēks

Lieta C-620/15

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour de cassation* (Francija) iesniedza ar lūgumu, kas pieņemts 2015. gada 6. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 23. novembrī, tiesvedībā

A-Rosa Flussschiff GmbH

pret

Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), kas ir *Urssaf du Bas-Rhin* tiesību pārstājs,

Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši J. Regans [*E. Regan*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] un S. Rodins [*S. Rodin*],

ģenerālvokāts H. Saugmandsgors ģe [*H. Saugmandsgaard Øe*]

sekretāre V. Džakobo-Peironnela [*V. Giacobbo-Peyronnel*], administratore,

ģemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 5. oktobra tiesas sēdi,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *A-Rosa Flussschiff GmbH* vērā – *M. Schlingmann, Rechtsanwalt*,
- *Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf)*, kas ir *Urssaf du Bas-Rhin* tiesību pārstājs, vērā – *J.-J. Gattineau, avocat*,
- Francijas valdības vērā – *D. Colas* un *C. David*, pārstāvji,
- Beģģijas valdības vērā – *M. Jacobs*, *L. Van den Broeck* un *J. Van Holm*, pārstāves,
- ģehijas valdības vērā – *M. Smolek* un *J. Vlāģģil*, pārstāvji,

- rījas v?rd? – *G. Hodge* un *E. Creedon*, k? ar? – *A. Joyce*, p?rst?vji, kam pal?dz *N. Donnelly*, *adviser*,
- Kipras vald?bas v?rd? – *N. Ioannou*, p?rst?ve,
- Eiropas Komisijas v?rd? – *D. Martin*, p?rst?vis,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus 2017. gada 12. janv?ra tiesas s?d?,
 pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par to, k? interpret?t 14. panta 2. punkta a) apakšpunktu Padomes 1971. gada 14. j?nija Regul? (EEK) Nr. 1408/71 par soci?l? nodrošin?juma sist?mu piem?rošanu darbiniekiem, pašnodarbin?t?m person?m un vi?u ?imen?m, kas p?rvietojas Kopien?, k? ar? 12.a panta 1.a punktu Komisijas 1972. gada 21. marta Regul? (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka izpildes k?rt?bu Regulai Nr. 1408/71, šo regulu redakcij?, kas groz?ta un atjaunin?ta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, I. lpp.), un ar groz?jumiem, kas taj?s izdar?ti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. apr??a Regulu (EK) Nr. 647/2005 (OV 2005, L 117, 1. lpp.) (turpm?k tekst? attiec?gi – “Regula Nr. 1408/71” un “Regula Nr. 574/72”).

2 Šis l?gums ir iesniegts tiesved?b? starp *A?Rosa Flussschiff GmbH* (turpm?k tekst? – “*A? Rosa*”) un, pirmk?rt, *Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales (URSSAF) d’Alsace* [Elzasas Apvien?ba soci?l?s apdrošin?šanas un ?imenes pabalstu iemaksu iekas?šanai], kas ir *Urssaf du Bas?Rhin* (Francija) ties?bu p?r??m?ja, un, otrk?rt, *Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden* (Graubindenes kantona soci?l? nodrošin?juma iest?de, Šveice, turpm?k tekst? – “Šveices soci?l? nodrošin?juma iest?de”) saist?b? ar uzr??inu, kuru *URSSAF* pazi?oja *A?Rosa*, par Francijas soci?l? nodrošin?juma sist?m? veicamo iemaksu par?du par laikposmu no 2005. gada 1. apr??a l?dz 2007. gada 30. septembrim.

Atbilstoš?s ties?bu normas

Savien?bas ties?bas

Regula Nr. 1408/71

3 Regulas Nr. 1408/71 13.–17.a pants ir iek?auts š?s regulas II sada?? “Piem?rojamo ties?bu aktu noteikšana”.

4 Š?s regulas 13. pant? p?c tam, kad t? 1. punkt? ir noteikts, ka uz person?m, kam piem?ro šo regulu, princip? attiecas tikai vienas dal?bvalsts ties?bu akti, ir paredz?ts:

“2. Iev?rojot 14. l?dz 17. pantu:

a) persona, kas ir nodarbin?ta vien? dal?bvalst?, ir pak?auta š?s valsts ties?bu aktiem ar? tad, ja t? dz?vo cit? dal?bvalst? vai ja cit? dal?bvalst? atrodas t? uz??muma vai indiv?da juridisk? adrese vai uz??m?jdarb?bas vieta, kurš nodarbina šo personu;

[..].”

5 Min?t?s regulas 14. pant? “?paši noteikumi, ko piem?ro person?m, kuras str?d? algotu

darbu, izņemot jārniekus” ir noteikts:

“13. panta 2. punkta a) apakšpunktu piemēro, ņemot vērā šādus izņēmumus un apstākļus.

1. a) Uz personu, kuru kādā darbībā nodarbina uzņēmums, ar ko šā persona ir parasti saistīta, un kuru šis uzņēmums nosauca uz citu darbību strādāt minētā uzņēmuma labā, turpina attiekties pirmās darbības tiesību akti ar noteikumu, ka šāda darba paredzamais ilgums nepārsniedz 12 mēnešus un šo personu nesauca nomainīt citu personu, kuras norīkojuma laiks ir beidzies;

[..]

2. Persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk darbībās, ir pakāuta tiesību aktiem, ko nosaka šādi:

a) persona, kas pieder pie ceļojumu vai lidojumu personāla tādā uzņēmumā, kurš uz citu vai sava rēķina nodrošina starptautiskus pasažieru vai preču pārvadājumus pa dzelzceļu, autoceļiem, gaisu vai iekšzemes ūdensceļiem, ir pakāuta tās valsts tiesību aktiem, kurā atrodas šā uzņēmuma juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, ar šādiem ierobežojumiem:

i) ja minētajam uzņēmumam ir filiāle vai pastāvīgā pārstāvniecība tādā darbībā, kas nav tā darbība, kurā atrodas viņa juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, uz darbinieku, kurš ir nodarbināts šādā filiālē vai pārstāvniecībā, attiecas tās darbības tiesību akti, kurā atrodas šā filiāle vai pastāvīgā pārstāvniecība;

[..].”

6. Saskaņā ar šīs pašas regulas 80. panta 1. punktu:

“Pie Komisijas izveido Migrācijā darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma administratīvo komisiju (še turpmāk sauktu “Administratīvā komisija”), kuru veido katras darbības valsts pārstāvis, nepieciešamības gadījumā palīdzot ekspertiem padomdevņiem. [..]”

7. Saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 81. panta a) punktu Administratīvā komisija ir atbildīga tostarp par visiem administratīvajiem un interpretācijas jautājumiem, kas izriet no minētās regulas normām.

8. Minētās regulas 84.a panta 3. punkts ir noteikts:

“Ja ir sarežģīti interpretēt vai piemērot šo regulu un tādēļ varētu tikt apdraudētas tās personas tiesības, uz ko tā attiecas, kompetentās valsts vai attiecīgās personas dzīvesvietas valsts iestādes sazinās ar attiecīgās darbības valsts(-u) iestādi(-m). Ja pienācīgā termiņā nav iespējams rast risinājumu, attiecīgās iestādes var lūgt iejaukties administratīvo komisiju.”

9. Regula Nr. 1408/71, sākot no 2010. gada 1. maija, ir atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordināšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

Regula Nr. 574/72

10. Regulas Nr. 574/72 III sadaļā “To Regulas noteikumu izpilde, kas nosaka piemērojamos tiesību aktus” ir ietverti Regulas Nr. 1408/71 13.–17. panta piemērošanas noteikumi.

11. Konkrēti, Regulas Nr. 574/72 12.a panta 1.a punkts ir paredzēts, ka institūcija, ko

izraudz?jusies t?s dal?bvalsts kompetent? iest?de, kuras ties?bu aktus turpina piem?rot saska?? ar Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunktu, izsniedz apliec?bu, proti, t? saukto “apliec?bu E 101”, kas apliecina, ka attiec?gajam darba ??m?jam ir piem?rojami min?t?s dal?bvalsts ties?bu akti.

12 Regula Nr. 574/72, s?kot no 2010. gada 1. maija, ir atcelta un aizst?ta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka ?stenošanas k?rt?bu Regulai Nr. 883/2004 (OV 2009, L 284, 1. lpp.).

Administrat?v?s komisijas 2000. gada 13. decembra L?mums Nr. 181

13 Piem?rojot Regulas Nr. 1408/71 81. panta a) punktu, Administrat?v? komisija pie??ma 2000. gada 13. decembra L?mumu Nr. 181 par Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta, 14.a panta 1. punkta un 14.b panta 1. un 2. punkta interpret?ciju (OV 2001, L 329, 73. lpp.).

14 Saska?? ar ?? l?muma 6. punktu “v?lams apliec?bu E 101 izdot pirms attiec?g? perioda s?kuma; tom?r t? var tikt izdota ar? attiec?g? perioda gait?, pat p?c t? beig?m; ??d? gad?jum? tai var b?t atpaka?ejo??s sp?ks”.

15 Min?t? l?muma 7. punkts ir formul?ts ??di:

“Sadarb?bas pien?kums, uz kuru ir nor?de ?? l?muma 5. punkta d) apakšpunkt?, noz?m? ar?:

a) nos?t?t?jas valsts kompetent?s iest?des pien?kumu veikt to faktu pareizu izv?rt?šanu, kuriem ir noz?me saist?b? ar Regulas [Nr. 1408/71] 14. panta 1. punkta, 14.a panta 1. punkta un 14.b panta 1. un 2. punkta un Regulas [Nr. 574/72] 11. panta un 11.a panta piem?rošanu, un l?dz ar to garant?t, ka apliec?b? E 101 paredz?t?s nor?des ir pien?c?gi aizpild?tas;

b) nodarbin?t?bas valsts un jebkuras citas dal?bvalsts kompetent?s iest?des pien?kumu uzskat?t apliec?bu E 101 sev par saisto??u tikm?r, kam?r nos?t?t?jas valsts kompetent? iest?de ?? apliec?bu nav atsaukusi vai pasludin?jusi par sp?k? neeso??u;

c) nos?t?t?jas valsts kompetent?s iest?des pien?kumu p?rskat?t ??s apliec?bas izdošanas pamatot?bu un attiec?gaj? gad?jum? atsaukt ?? apliec?bu, ja nodarbin?t?bas valsts kompetent? iest?de pauž ?aubas par ??s apliec?bas pamat? eso??o faktu pareiz?bu.”

16 ?? paša l?muma 9. punkt? ir paredz?ts:

“Ja str?du neizdodas atrisin?t, jebkura attiec?g? kompetent? iest?de var ar t?s vald?bas p?rst?vja starpniec?bu iesniegt administrat?vajai komisijai notu, kura tiks izv?rt?ta pirmaj? san?ksm?, kas seko divdesmitajai dienai p?c ??s notas iesniegšanas, lai m??in?tu saska?ot da??dos uzskatus par konkr?taj? liet? piem?rojamajiem ties?bu aktiem.”

EK un ??veices nol?gums

17 Nol?guma starp Eiropas Kopienu un t?s dal?bvalst?m, no vienas puses, un ??veices Konfeder?ciju, no otras puses, par personu br?vu p?rvietošanas, kas ir parakst?ts Luksemburg? 1999. gada 21. j?nij? un Eiropas Kopienas v?rd? apstiprin?ts ar Padomes un, attiec?b? uz nol?gumu par zin?tnisku un tehnolo?isku sadarb?bu, ar? Komisijas 2002. gada 4. apr??a L?mumu 2002/309/EK, Euratom par septi?u nol?gumu nosl?gšanu ar ??veices Konfeder?ciju (OV 2002, L 114, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “EK un ??veices nol?gums”), 8. pant? ir noteikts:

“L?gumsl?dz?jas puses saska?? ar II pielikumu paredz soci?l? nodrošin?juma sist?mu saska?ošānu [..].”

18 ES un Šveices nol?guma II pielikuma, kas attiecas uz soci?l? nodrošin?juma sist?mu koordin?šanu, 1. pant? ir noteikts:

“1. Attiec?b? uz soci?l? nodrošin?juma sist?mu koordin?ciju l?gumsl?dz?jas puses vienojas par to, ka t?s sav? starp? piem?ro Kopienu ties?bu aktus, uz kuriem sniegtas atsaucēs, redakcij?, kas ir sp?k? nol?guma parakst?šanas datum?, un ar groz?jumiem, kas izdar?ti atbilstoši š? pielikuma A ieda?ai, vai š?diem ties?bu aktiem l?dzv?rt?gus noteikumus.

2. Š? pielikuma A ieda?? min?tajos ties?bu aktos lietoto terminu “dal?bvalsts(-is)” saprot t?d?j?di, ka papildus valst?m, uz kur?m attiecas attiec?gie Kopienu ties?bu akti, taj? ir ietverta ar? Šveice.”

19 Min?t? pielikuma A ieda?? tostarp ir ietverta atsauce uz Regul?m Nr. 1408/71 un Nr. 574/72.

20 Ar Apvienot?s komitejas, kura izveidota saska?? ar EK un Šveices nol?gumu, 2012. gada 31. marta L?mumu Nr. 1/2012, ar ko aizst?j min?t? nol?guma II pielikumu par soci?l? nodrošin?juma sist?mu koordin?ciju (OV 2012, L 103, 51. lpp.) un kas st?j?s sp?k? 2012. gada 1. apr?l?, min?t? pielikuma A ieda?a tika atjaunin?ta, un tagad taj? ir atsauce uz Regul?m Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009.

21 Tom?r faktus, kas risin?j?s pirms š? l?muma st?šan?s sp?k?, t?dus k? pamatlietas fakti, joproj?m reglament? Regula Nr. 1408/71 un Regula Nr. 574/72, piem?rojot EK un Šveices nol?guma II pielikuma A ieda?as 3. un 4. punktu redakcij? ar L?muma Nr. 1/2012 veiktajiem groz?jumiem, kur? joproj?m ir ietverta atsauce uz Regulu Nr. 1408/71 un Regulu Nr. 574/72 “attiec?b? uz v?sturiskiem gad?jumiem”.

Pamatlieta un prejudici?lie jaut?jumi

22 A?Rosa, kuras juridisk? adrese ir V?cij?, apsaimnieko tostarp divus kru?za ku?us, kuri ku?o Ron? (Francija) un Son? (Francija) un uz kuriem str?d? attiec?gi 45 un 46 sezonas darbinieki, kas ir citu dal?bvalstu, nevis Francijas pilso?i un veic ar pasažieru apkalpošanu saist?tus darbus. Abi ku?i ku?o vien?gi Francijas iekšzemes ?de?os.

23 A?Rosa pieder fili?le Šveic?, kuras p?rzi?? ir visas darb?bas saist?b? ar ku?iem, p?rvald?bu, administr?šanu, k? ar? cilv?kresursiem, t.i., attiec?b? uz person?lu, kas tiek nodarbin?ts uz šiem ku?iem. Šaj? zi?? visi iepriekš min?to sezonas darbinieku darba l?gumi ir reglament?ti Šveices ties?b?s.

24 P?c 2007. gada 7. j?nij? veikt?s p?rbaudes uz abiem ku?iem URSSAF nor?d?ja uz nelikum?b?m saist?b? ar pasažieru apkalpošanas darbos iesaist?to darbinieku soci?l? nodrošin?juma segumu. Saist?b? ar šo konstat?ciju tika noteikts uzr??ins, kas pazi?ots A?Rosa 2007. gada 22. oktobr?, EUR 2 024 123 apm?r? sakar? ar Francijas soci?l? nodrošin?juma sist?m? veicamo soci?lo iemaksu par?du par laikposmu no 2005. gada 1. apr??a l?dz 2007. gada 30. septembrim.

25 Šo p?rbaudes darb?bu laik? A?Rosa uzr?d?ja apliec?bu E 101 pirmo partiju attiec?b? uz 2007. gadu, ko Šveices soci?l? nodrošin?juma iest?de ir izdevusi saska?? ar Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

26 A?Rosa apstr?d?ja šo uzr??inu *tribunal des affaires de sécurité sociale du Bas-Rhin*

[Lejasreinas Sociālā nodrošinājuma lietu ties] (Francija). Šā prasība ar 2011. gada 9. februāra spriedumu tika noraidīta. Minētā tiesa uzskatīja, ka A?Rosa darbība ir pilnībā vērsta uz Francijas teritoriju un tādēļ savu darbību tajā veic ierastā, stabilā un pastāvīgā veidā, līdz ar to A?Rosa nevarēja pamatoties uz Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punktu, uz kuru tās atsaukusies savā prasībā, jo ar šo tiesību normu tiek regulēta pašā darba ņēmēju norīkošanas situācija.

27 A?Rosa par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *cour d'appel de Colmar* [Kolmāras apelācijas ties] (Francija).

28 Ar 2011. gada 27. maija vēstuli URSSAF iesniedza Šveices sociālā nodrošinājuma iestādei pieteikumu par apliecināšanu E 101 atsaukšanu, tostarp norādot, ka šīs apliecināšanas neesot bijušas jāsagatavo atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunktam, jo attiecīgā kuģa darbība tiek veikta pastāvīgi un vienīgi Francijā, līdz ar to darbiniekiem, kas pieņemti darbā tieši uz šiem kuģiem, esot bijis periodiski jādeklarējas Francijas sociālā nodrošinājuma iestādēs.

29 2011. gada 18. augusta vēstulē, ar kuru Šveices sociālā nodrošinājuma iestāde atbildējusi uz šo pieprasījumu, šā iestāde tostarp norādīja, ka tās ir noteikusi A?Rosa pienākumu atbilstoši attiecīgās valsts tiesību aktiem aprēķināt sociālā nodrošinājuma iemaksas par personām, kuras faktiski strādā tikai vienā Savienības dalībvalstī, un līdz ar to URSSAF, ņemot vērā, ka saistībā ar 2007. gadu visas sociālā nodrošinājuma iemaksas par šīm personām ir tikušas aprēķinātas un samaksātas Šveicē, atteikties no labojumiem ar atpakaļejošu spēku attiecībā uz Francijas sociālā nodrošinājuma sistēmas attiecināšanu uz šīm personām.

30 Apelācijas tiesvedībā A?Rosa uzrādīja apliecināšanu E 101 otro partiju par 2005. un 2006. gadu, ko arī bija izdevusi Šveices sociālā nodrošinājuma iestāde atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunktam.

31 Ar 2013. gada 12. septembra spriedumu *cour d'appel de Colmar* noraidīja pārceltības A?Rosa iesniegto apelācijas sūdzību. Šajā sakarā, lai gan šā sabiedrība savās interesēs atsaucās uz tās iesniegtajām apliecināšanām E 101, minētā tiesa pārcēla, kad bija norādījusi, ka šīs apliecināšanas ir izdotas atbilstoši nevis Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunktam, uz kuru A?Rosa atbilstoši tās teiktajam ir pamatojusies, bet gan šīs regulas 14. panta 2. punkta a) apakšpunktam un ka šīs apliecināšanas A?Rosa iesniedza divās partijās – pirmo partiju URSSAF pārbaudes laikā un otro partiju pārcēla Lejasreinas Sociālā nodrošinājuma lietu tiesas nolikuma, konstatējot, ka darbinieki, kuru atalgojums ir bijis uzrādīta priekšmets, veica savu darbību vienīgi Francijas teritorijā, līdz ar to A?Rosa nav pamatojusi izņēmumus, kas tai ļautu nepiemērot teritorialitātes principu, kurš paredzēts Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

32 A?Rosa pārsūdzēja šo spriedumu iesniedzot tiesībsargāšanu – *Cour de cassation* [Kasācijas ties] (Francija). Tādēļ, ņemot vērā *cour d'appel de Colmar* veikto konstatāciju, vālas noskaidrot, vai apliecināšana E 101 izsniegšana, ko, pamatojoties uz Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunktu, veic kādas dalībvalsts kompetentā iestāde, rada sekas, kādas parasti paredz Tiesas judikatūra saistībā ar šādu apliecināšanu, gadījumā, ja veids, kādā darbinieks, uz kuru attiecas minētā apliecināšana, veic savu darbību citas dalībvalsts teritorijā, acīmredzami neietilpst minētajā 14. pantā paredzētajā atkāpes režīma materiāltiesiskajā piemērošanas jomā.

33 Šajos apstākļos *Cour de cassation* nolikuma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai apliecināšana E 101, kuru atbilstoši [Regulas Nr. 574/72] 11. panta 1. punktam un 12.a panta 1.a punktam izdevusi tādas dalībvalsts iestādes iecelta institūcija, kuras sociālā nodrošinājuma tiesību akti tiek piemēroti algotā darba ņēmējam, var radīt saistošas sekas, pirmkārt, uzņemot šādas dalībvalsts iestādes un institūcijas un, otrkārt, šīs dalībvalsts tiesīms, ja ir konstatēts, ka algotā

darba ??m?ja darba nosac?jumi ac?mredzami neiek?aujas Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. un 2. punkt? paredz?t? atk?pes rež?ma materi?ltiesiskaj? piem?rošanas jom??

Par prejudici?lo jaut?jumu

34 Ar savu jaut?jumu iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Regulas Nr. 574/72 12.a panta 1.a punkts ir interpret?jams t?d?j?di, ka apliec?ba E 101, kuru atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunktam izdevusi k?das dal?bvalsts kompetent?s iest?des izraudz?t? instit?cija, ir saistoša gan dal?bvalsts, kur? tiek veikts darbs, soci?l? nodrošin?juma iest?d?m, gan š?s dal?bvalsts ties?m, pat ja t?s ir konstat?jušas, ka attiec?g? darba ??m?ja darba nosac?jumi ac?mredzami neietilpst š?s Regulas Nr. 1408/71 normas materi?ltiesiskaj? piem?rošanas jom?.

35 Šaj? zi?? vispirms ir j?atg?dina, ka saska?? ar past?v?go Tiesas judikat?ru LESD 267. pant? noteikt?s prejudici?l? nol?muma tiesved?bas ietvaros, kuras pamat? ir skaidra funkciju sadale starp valsts ties?m un Tiesu, tikai valsts tiesas kompetenc? ir konstat?t un nov?rt?t pamatlietas faktus. Šaj? zi?? Tiesa ir pilnvarota lemt vien?gi par Savien?bas ties?bu interpret?ciju vai sp?k? esam?bu, ?emot v?r? iesniedz?jtiesas izkl?st?to faktisko un tiesisko situ?ciju, lai var?tu sniegt šai tiesai inform?ciju, kas ir noder?ga taj? izskat?m?s lietas izlemšanai (spriedums, 2016. gada 28. j?lijs, *Kratzer*, C?423/15, EU:C:2016:604, 27. punkts).

36 T?d?j?di, pamatojoties uz iesniedz?jtiesas veiktaj?m konstat?cij?m, ir j?atbild uz t?s uzdoto jaut?jumu, k? tas p?rformul?ts š? sprieduma 34. punkt?, l?dz ar to neietekm?jot nedz jaut?jumu, vai attiec?gie darba ??m?ji ietilpst vai neietilpst Regulas Nr. 1408/71 14. panta piem?rošanas jom?, nedz ties?bu aktus, kas piem?rojami šiem darba ??m?jiem.

37 Ir j?atg?dina, ka apliec?bas E 101 – gluži t?pat k? Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunkt? paredz?to materi?lo ties?bu normu – m?r?is ir veicin?t darba ??m?ju br?vu p?rvietošanas un pakalpojumu sniegšanas br?v?bu (p?c analo?ijas skat. spriedumu, 2006. gada 26. janv?ris, *Herbosch Kiere*, C?2/05, EU:C:2006:69, 20. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

38 Min?taj? apliec?b? t?s dal?bvalsts kompetent? iest?de, kur? ir re?istr?ts uz??mums, kas nodarbina attiec?gos darba ??m?jus, apliecina, ka uz šiem darba ??m?jiem attiecas attiec?g?s dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma rež?ms. T?d?j?di saska?? ar principu, ka darba ??m?jiem ir piem?rojams tikai viens soci?l? nodrošin?juma rež?ms, ar šo apliec?bu tiek noteikts, ka citas dal?bvalsts [soci?l? nodrošin?juma] rež?ms nav piem?rojams (spriedums, 2006. gada 26. janv?ris, *Herbosch Kiere*, C?2/05, EU:C:2006:69, 21. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

39 Saist?b? ar min?to ir j?nor?da, ka LES 4. panta 3. punkt? paredz?tais loj?las sadarb?bas princips liek izdev?jiest?dei pareizi izv?rt?t faktus, kuriem ir noz?me, lai piem?rotu noteikumus attiec?b? uz piem?rojamo soci?l? nodrošin?juma ties?bu aktu noteikšanu, un t?d?j?di nodrošin?t apliec?b? E 101 ietvertu nor?žu pareiz?bu (spriedums, 2006. gada 26. janv?ris, *Herbosch Kiere*, C?2/05, EU:C:2006:69, 22. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

40 Attiec?b? uz dal?bvalsts, kur? tiek veikts darbs, kompetento iest?di, no LES 4. panta 3. punkt? noteiktajiem sadarb?bas pien?kumiem izriet, ka šie pien?kumi neb?tu izpild?ti un ka neb?tu iev?roti Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunkta un Regulas Nr. 574/72 12.a panta 1.a punkta m?r?i, ja min?t?s dal?bvalsts iest?de uzskat?tu, ka tai nav saistošas apliec?b? E 101 ietvert?s nor?des, un attiecin?tu uz šiem darba ??m?jiem ar? savas valsts soci?l? nodrošin?juma rež?mu (p?c analo?ijas skat. spriedumu, 2000. gada 30. marts, *Banks* u.c., C?178/97, EU:C:2000:169, 39. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

41 T?tad apliec?ba E 101, cikt?l ar to tiek rad?ta prezumpcija par attiec?g? darba ??m?ja dal?bas likum?gumu t?s dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma rež?m?, kur? re?istr?ts uz??mums,

kas viņu nodarbina, ir saistoša tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kur šis darba ūmjs veic darbu (šaj ziņ skat. spriedumu, 2000. gada 30. marts, *Banks u.c.*, C-178/97, EU:C:2000:169, 40. punkts un taj minēt judikatūra).

42 Pretēj gadījum tiktu pārkāpts princips, ka uz algotiem darba ūmjiem attiecas tikai viens sociāl nodrošinājuma režīms, k ar tiktu apdraudēta piemērojam režīma paredzamība un tādējādi – tiesisk noteiktība. Proti, gadījumos, kad ir grūti noteikt piemērojamo režīmu, katra no abu iesaistīto dalībvalstu kompetentaj m iestādēm pretēji attiecīgo darba ūmju interesēm var uzskatīt, ka jāpiemēro savas valsts sociāl nodrošinājuma režīms (spriedums, 2006. gada 26. janvāris, *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 25. punkts un taj minēt judikatūra).

43 Tādējādi līdz brīdim, kamēr apliecinā E 101 nav atsaukta vai atzēta par spēkā neesošu, tās dalībvalsts, kur darba ūmjs veic darbu, kompetentajai iestādei ir jāņem vēr, ka šim darba ūmjam jau tiek piemēroti tās valsts tiesību akti sociāl nodrošinājuma jomā, kur reģistrēts uzņēmums, kas viņu nodarbina, un līdz ar to š iestāde uz attiecīgo darba ūmju nevar attiecināt savas valsts sociāl nodrošinājuma režīmu (spriedums, 2000. gada 30. marts, *Banks u.c.*, C-178/97, EU:C:2000:169, 42. punkts un taj minēt judikatūra).

44 Tomēr dalībvalsts kompetentajai iestādei, kura ir izdevusi apliecinā E 101, ir pienākums pārskatīt šīs izsniegšanas pamatotību un vajadzības gadījum apliecinā atsaukt, ja dalībvalsts, kur darba ūmjs veic darbu, kompetent iestāde pauž šaubas par apliecinā pamatē esošo faktu un tādējādi ar par taj ietvertu norāžu pareizību, it īpaši tādē, ka tie neatbilst Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunkta prasībām (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2000. gada 30. marts, *Banks u.c.*, C-178/97, EU:C:2000:169, 43. punkts un taj minēt judikatūra).

45 Gadījumā, ja attiecīgās iestādes nespēj vienoties par konkrēt gadījuma attiecīgo faktu vērtējumu un līdz ar to ar par jautājumu, vai uz šo situāciju attiecas Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunkts, tās var vērsties Administratīvā komisij (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2006. gada 26. janvāris, *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 28. punkts un taj minēt judikatūra).

46 Ja Administratīvā komisija nespēj saskaņot kompetento iestāžu viedokļus par attiecīgajam gadījumam piemērojamiem tiesību aktiem, dalībvalsts, kuras teritorij attiecināms darba ūmjs veic darbu, var vismaz – neskarot pieejamās iespējas vērsties ties izdevēj iestādes dalībvalst – saskaņā ar LESD 259. pantu celt prasību par pienākumu neizpildi, lai Tiesai dotu iespēju saistīt ar šādu prasību izvērtēt jautājumu par minētajam darba ūmjam piemērojamiem tiesību aktiem un tādējādi ar par apliecinā E 101 ietvertu norāžu pareizību (spriedums, 2000. gada 10. februāris, *FTS*, C-202/97, EU:C:2000:75, 58. punkts).

47 Ja valsts kompetent iestāde, vērsties attiecīgā darba ūmja uzņēmjas dalībvalsts, pie kuras š iestāde pati pieder, ties, varētu panākt apliecinā E 101 atzēšanu par spēkā neesošu, tad tiktu apdraudēta sistēma, kuras pamat ir loģla sadarbība starp dalībvalstu kompetentaj m iestādēm (spriedums, 2006. gada 26. janvāris, *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 30. punkts).

48 No iepriekš minēt izriet, ka tikmēr, kamēr apliecinā E 101 nav atsaukta vai atzēta par spēkā neesošu, t ir saistoša tās dalībvalsts iekšēj tiesiskaj krtībā, kur attiecināms algotais darba ūmjs ierodas, lai veiktu darbu, un tādējādi ar šās dalībvalsts iestādēm (šaj ziņ skat. spriedumu, 2006. gada 26. janvāris, *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 31. punkts).

49 No t izriet, ka uzņēmjas dalībvalsts tiesa nav tiesīga pārbaudīt apliecinā E 101 spēkā esamību attiecībā uz tiem faktiem, uz kuru pamata š apliecinā ir izsniegta (šaj ziņ skat.

spriedumu, 2006. gada 26. janvāris, *Herbosch Kiere*, C-2/05, EU:C:2006:69, 32. punkts).

50 Tiesa turklāt ir jau nospriedusi, ka, ciktāl uzņēmās dalībvalsts kompetentajai iestādei apliecināt E 101 ir saistoša, nekas nepamatotu to, ka persona, kura izmanto darba ņēmāja pakalpojumus, nevarētu uz to balstīties. Ja šai personai rodas šaubas par apliecināšanas spēkā esamību, tai tomēr ir jāinformē attiecīgā iestādē (spriedums, 2015. gada 9. septembris, *X un van Dijk*, C-72/14 un C-197/14, EU:C:2015:564, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Līdz ar to apliecināt E 101, ko izdevusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar Regulas Nr. 574/72 12.a panta 1.a punktu, lai gan atbilstoši dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, iestāžu un tiesu nostājas attiecīgā darba ņēmēja neietilpst Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunkta piemērošanas jomā, ir saistoša gan šīm iestādēm un tiesām, gan personai, kas izmanto šo darba ņēmēju pakalpojumus.

52 Tas, ka attiecīgā darba ņēmēja acīmredzami neietilpst minētā 14. panta piemērošanas jomā, nekādi negroza iepriekš minētos apsvērumus.

53 Proti, tā kā Tiesa savā judikatūrā ir noteikusi procedūru, kas ir jāsteno, lai atrisinātu iespējamo starpību starp attiecīgo dalībvalstu iestādēm par apliecināšanu E 101 spēkā esamību vai pareizību, dalībvalstu iestādēm, kurām ir jāpiemēro Regulas Nr. 1408/71 un Nr. 574/72, ieskaitot Šveices Konfederāciju saskaņā ar EK un Šveices nolīgumu, ir jāievēro šā procedūra, pat ja izrādās, ka attiecīgo darbinieku darba apstākļi acīmredzami neietilpst tiesību normas, uz kuras pamata izdota apliecināt E 101, materiāltiesiskajā piemērošanas jomā.

54 Šajā kontekstā argumenti, kurus Francijas valdība un URSSAF izvirzījušas par minētās procedūras neefektivitāti un nepieciešamību novērst negodīgu konkurenci, kā arī sociālo dempingu, nekādi nevar attaisnot šīs apliecināšanas neievērošanu, nedz arī *a fortiori* lēmumu noraidīt apliecināt E 101, kuru izdevusi citas dalībvalsts kompetentā iestāde.

55 Šādos argumentus arī nevar uzskatīt par pamatotiem, lai tādus apstākļus, kādi ir pamatlietā, grozītu Tiesas judikatūru šajā ziņā.

56 Vispirms, pamatlietas ietvaros no Tiesai iesniegtajiem lietās materiāliem izriet, ka Francijas iestādes nav ne izsmēlušas dialoga iespējas ar Šveices sociālā nodrošinājuma iestādi, ne pat mēģinājušas vērsties Administratīvā komisijā un ka tādējādi fakti, saistībā ar kuriem radies šis strīds, nevar pamatot apgalvojumus par trūkumiem procedūrā, kas noteikta Tiesas judikatūrā, vai pierādīt neiespējamību atrisināt iespējamo negodīgas konkurences vai sociālā dempinga situācijas, kā to ir norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 75. un 82. punktā.

57 Turpinājumā jānorāda, ka Lēmuma Nr. 181 ir ietverti tiesību principi, kuri izriet no Tiesas judikatūras saistībā ar apliecināt E 101, ieskaitot pienākumu vērsties Administratīvā komisijā ar iespējamajam starpībai saistībā ar tiesību aktiem, kas piemērojami apliecināt E 101 izsniegšanas pamatā esošajiem faktiem.

58 Turklāt Regulas Nr. 1408/71 84.a panta 3. punktā Savienības likumdevējs ir paredzējis šīs regulas interpretācijas vai piemērošanas grūtību gadījumā, kas var apdraudēt tās personas tiesības, uz kuru tā attiecas, pirmkārt, dialoga metodi starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm un, otrkārt, vērsties Administratīvā komisijā.

59 Turklāt ar pašreiz spēkā esošo Regulu Nr. 987/2009 ir kodificēta Tiesas judikatūra, nosakot apliecināt E 101 saistošo raksturu un izdevīgas iestādes ekskluzīvo kompetenci saistībā ar minētās apliecināšanas spēkā esamības izvērtēšanu un tieši pārrēķinot procedūru, kuru apstrādājsi Francijas valdība un URSSAF, kā līdzekli, lai atrisinātu strīdus gan par dalībvalsts kompetences

iestādes izdoto dokumentu pareizību, gan par attiecīgajam darba ūnijas piemērojamajiem tiesību aktiem.

60 Visbeidzot, apstāklis, ka konkrētajā gadījumā apliecinā E 101 izdevēja valsts ir Šveices Konfederācija un ka līdz ar to iespējams prasība sakarā ar pienākumu neizpildi nevar tikt celta pret šo valsti, kā to ir norādījis Francijas valdība, nav nekādas ietekmes uz pamatlīdz apskatīto apliecinā E 101 saistošo raksturu, jo EK un Šveices nolīgums ir paredzēta sava sistēma, lai risinātu strīdus starp līgumslēdzēju pusēm, kā to ir norādījis enerģētiskās savienības 65. punkts.

61 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 574/72 12.a panta 1.a punkts ir interpretējams tādējādi, ka apliecinā E 101, ko atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta a) apakšpunktam izdevusi kādas dalībvalsts kompetentās iestādes izraudzītā institūcija, ir saistoša gan dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, sociālā nodrošinājuma iestādēm, gan šīs dalībvalsts tiesm, pat ja tā ir konstatējamas, ka attiecīgā darba ūnijas darba nosacījumi acīmredzami neietilpst šīs Regulas Nr. 1408/71 normas materiāltiesiskajā piemērošanas jomā.

Par tiesāšanas izdevumiem

62 Attiecībā uz pamatlīdz pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka izpildes kārtību
Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, – redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, un ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, – 12.a panta 1.a punkts ir interpretējams tādējādi, ka apliecinā E 101, ko atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 – redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, – 14. panta 2. punkta a) apakšpunktam izdevusi kādas dalībvalsts kompetentās iestādes izraudzītā institūcija, ir saistoša gan dalībvalsts, kurā tiek veikts darbs, sociālā nodrošinājuma iestādēm, gan šīs dalībvalsts tiesm, pat ja tā ir konstatējamas, ka attiecīgā darba ūnijas darba nosacījumi acīmredzami neietilpst šīs Regulas Nr. 1408/71 normas materiāltiesiskajā piemērošanas jomā.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – franču.